

॥१॥ यंत्रं ॥

॥२१॥

॥ गीताज्ञानदेवी ॥ अथ्या ॥ १४ ॥

॥ श्रीसच्चिदानंदरूपेण ॥ १ ॥ जयजयआचार्या ॥ समस्तसुरवर्या ॥ प्रज्ञाप्रसातस्तर्या ॥
 सुरबोदया ॥ १ ॥ जयजयसर्वविसां वयां ॥ सोईभावकुहावया ॥ नानाशेकहेलावया ॥ समु
 र्तुं ॥ २ ॥ आयिकेंगाआर्त्तबंधू ॥ निरंतरकरुणासिंधू ॥ विशदविद्यावधू ॥ वलुषाजी ॥ ३ ॥
 कुंजयाप्रतिलपसी ॥ तथाजागहेंदाविसी ॥ प्रकटतैकरिसी ॥ आघवेतुंवि ॥ ४ ॥ कुंजुठिजे
 चादृष्टीचोरिजे ॥ हादृष्टीबंधनिफजे ॥ परिनवललाघवतुसें ॥ जेंआपणोपंचोरो ॥ ५ ॥ जी
 तुंनिलुंसर्वाययां ॥ मांकवणाबोधकवणामया ॥ हेसाआपेंआपलाघविया ॥ नमोलुज ॥ ६ ॥
 ज्ञाणेजगेंआपवोलें ॥ हेरसजितुवांज्यालें ॥ तुसेनिक्षमत्वआलें ॥ पथीयेसी ॥ ७ ॥ रवि
 चंद्रादिशुक्ती ॥ उदोकश्रितीत्रिजगती ॥ तलुसीयादीसी ॥ तेजतेजां ॥ ८ ॥ चळबळिजेअ
 निळें ॥ तेंदेवीकेनिजबळें ॥ नभतुजमाजिरेबळे ॥ लपंथपं ॥ ९ ॥ किंबहुनामायाअस्तो
 स ॥ शानतुसेनिडोळस ॥ असोवानणेंसायास ॥ श्रुतीसिहें ॥ १० ॥ वेदतर्वबानूनिचांग ॥
 जवंनदिसेतुसेंआंग ॥ मगआहंतयांमुग ॥ येकाधिपांती ॥ ११ ॥ जीयेकाणवत्वागयं ॥

(2)

॥ गीता ॥
॥ १ ॥

थेबांबुडबुडयांचापाडनाहो॥ मांमहानदी तरिकायी॥ जाणिजेति॥ १२॥ कांउदेलयां
भास्वत॥ चंद्रजैसस्वद्योत॥ आम्हांश्रुतितुजयांत॥ तेतुलापाड॥ १३॥ आणिदुजयाथां
वंमोडे॥ जेथेंपरेसीं वैरवरीबुडे॥ तेंचि तुम्हांकोणेतोडें॥ वानावासिजी॥ १४॥ ययालागो
निष्वातां॥ स्तुतिसांडुनिनिवांता॥ चरणोंठेविजेमाथा॥ हेचिफलें॥ १५॥ तरितुंजोहोसीत
या॥ नमुंश्रीगुरुराया॥ मजग्रंथोद्यमफळावया॥ वेकामाहोयें॥ १६॥ आतांहम्यासांडव
उसेडें॥ सरींमासीमातिपोतडी॥ करींज्ञानार्थजोडी॥ थोरामातें॥ १७॥ मगमीं संसावेन
तेणें॥ संतांकरुनि कर्णक्षरणें॥ लेवनीनसुलक्षणें॥ विवेकाचें॥ १८॥ जीगीतार्थनिधा
न॥ कादुमासेंमन॥ सुयेंस्नेहांजन॥ आपुलेंतुं॥ १९॥ हेवाक्यसृष्टीयेकेवेळे॥ देवतीबु
द्धीचेडोळे॥ तेसाउदेजेजीनिर्मळें॥ कान्णयबिंबें॥ २०॥ मासीप्रज्ञावेलीवेलहाळा॥
काथेंहोतीसफळा॥ तोवसंतहोयेंस्नेहाळा॥ शीरोमणी॥ २१॥ प्रमेयमहापुत्रें॥ हेरति
गंगायेथोरे॥ तेसावर्षेंउदारे॥ दिगिवेनि॥ २२॥ अगाविश्वैकधामा॥ तुसाप्रसादचंद्र

॥ अद्यां
॥ १४ ॥

४६

॥ ३०९ ॥

॥ १ ॥

सा॥ ककूनिमजपौर्णिमा॥ स्फुर्त्ताचिजी॥ २३॥ जियापाहालेयामाते॥ उन्मेषसावरी
 पारिते॥ वोसंडैलस्फुर्तीते॥ नसवत्ताचे॥ २४॥ तवंतोषौनिगुनराजे॥ म्हणितलेनिन
 तीव्याजे॥ मांडिलेदेखांडुजे॥ स्तवनतुवां॥ २५॥ हेअसोआतांबाजटा॥ तोज्ञानार्थकक
 निगोमटा॥ ग्रंथदावी॥ उक्तवा॥ संगोनेदी॥ २६॥ हाकांजीजीस्वामी॥ हेचिपाहातहोतोपांमी॥
 जेंशीमुरवेमहणाबेलुमहो॥ ग्रंथसंगी॥ २७॥ सहजजीडुर्वेचाहीर॥ आंगेंचितवंअम
 वरिआलापुर॥ पियदुषाचा॥ २८॥ तरिआतायेणंप्रसादि॥ विन्यासेंविदुहे॥ मूळशास्त्र
 पदे॥ वारवाणीन॥ २९॥ परिजिवाआंतुलीकडे॥ जैसीसंदेहाचीडोणीबुडे॥ नाअवणीत
 रिचाडे॥ वाढुदसे॥ ३०॥ तैसाबोलेंसाचारी॥ अवतरामाझामाधुरी॥ मालेंमागोनिघरी॥
 गुरुदपेचा॥ ३१॥ तरिमागांत्रयोदशं॥ अध्यायंगोवीडेसी॥ जेंदृष्टअर्जुनेंसी॥ संवाद
 ले॥ ३२॥ जेंक्षेत्रक्षेत्रज्ञयेणेंयोगी॥ होयिजेयेणेंजगो॥ आत्मागुणासंगी॥ संसारीया॥ ३३॥
 आणिहाचिप्रकृतमैतु॥ सुरवडुःखेंसोरीहेतु॥ अथवागुणातीतु॥ केवळहण॥ ३४॥ तरिके

(4)

॥ गीता ॥

॥ २ ॥

सापां असंगा संग। कोणतो क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोग। सुख दुःखादिभोग। केवितया ॥ ३६ ॥
गुणते कैसे कित। बाधित कवणेरित। नातरि गुणातीत। चिन्हं काय ॥ ३६ ॥ उवंयया
आघवया। अथानूप करावया। विषोयेथेचौदावया। अध्यायासी ॥ ३७ ॥ श्रीभगवानु॥
परंस्तयः प्रवक्ष्यामि ज्ञानानां ज्ञानमुत्तमं। यज्ञात्वा मुनयः सर्वे परांसिद्धिमितो गताः
॥ ३८ ॥ टिकाः तो म्हणेगा अर्जुना। अवधाना विया सर्व सेना। मैव उभियां ज्ञाना। शोंबो वें हो
॥ ३९ ॥ तरितोचि आतां ऐसा। प्रस्तत परियेसा। अविभाव विश्वेशा। वैकुंठाचा ॥ ३९ ॥
आम्ही मागां बहुतं। लुजदा विलें उपपत्ती। तंही असुणि प्रतीती। कुंसीन निघे ॥ ४० ॥
म्हणो निपें पुढत। सांगि जेल प्रतिपत्ति। परि म्हणों म्हणों अती। उा हरि जे जें ॥ ४१ ॥
ये रुंधी ज्ञान हें आ पुलें। परि पर हें ऐसि निजा लें। जें आवडो निघेत लें। सब स्वर्गा दिया
णें ॥ ४२ ॥ अगाथाचि कारणें। हे उत्तम सर्वांपरी मीं म्हणों। जें वूही हें तणें। ये रें ज्ञानें ॥ ४३ ॥
जियें सपर स्वर्गा ते जाणती। याग चिचां न म्हणती। पारखी फुडी आंथी। सेदि जयें ॥ ४४ ॥

॥ ३०८ ॥

॥ अध्याय ॥
॥ १९४ ॥

॥ २ ॥

तियें आघवी चिज्ञानें ॥ केलीयेणें स्वप्ने ॥ जेसां वातो मंगीगनें ॥ गिळिजे अंतो ॥ ४५ ॥ कां
 उदैजतां रश्मिवाजे ॥ ओपळी चंद्रादि तेजे ॥ नानाप्रळयांबु माजे ॥ नदीनद ॥ ४६ ॥ तैसे हे
 पाहालयां ॥ ज्ञानजात जाय लया ॥ म्हणोनि धनंजया ॥ उत्तम हे ॥ ४७ ॥ अनादि जे मुक्तता
 आपुली असे पांडुसुता ॥ तो मोक्ष हा आयिता ॥ होये जेणे ॥ ४८ ॥ जया चिया प्रतीती ॥ विचा
 रजातां समस्ती ॥ नें दिजे चिसंयती ॥ माथा उधउ ॥ ४९ ॥ मन हे घालुनियां मार्गो ॥ विश्वां
 तिजालियां आंगो ॥ ते देहां देहाजो ॥ होत चिना ॥ ५० ॥ मग ते देहाचे निबळे ॥ वोळंडुनिये
 के वेळे ॥ समतुकां कांटाळे ॥ मजसां जाले ॥ ५१ ॥ लोका इदं ज्ञान मया श्रित्य ममसा धर्म्यमा
 गताः ॥ सर्गे पि नोपजायंते प्रलयेन व्यथंति च ॥ २ ॥ टिका ॥ जे माझिया नित्यता ॥ तेणे नित्य
 तेषां दुसुता ॥ परिपूर्ण पूर्णता ॥ माझेयाची ॥ ५२ ॥ मंजैसा अनीतानीद ॥ ते कडांचि स्वतसिद्ध ॥
 तैसा चितयां वेद ॥ उरेचिना ॥ ५३ ॥ मंजैवटा जैसे ॥ तें चिते जाले तैसे ॥ घटसंगं घटाकाशं
 आकाशजेवी ॥ ५४ ॥ नातरि दीपमूळकां ॥ दीपशिखा अनेकी ॥ मिनलियां अबलोकां ॥

गीतासो
॥३॥

जैसे होय ॥५५॥ अर्जुना तियापरी ॥ सरली है तची वारी ॥ नादों नामार्थ ये कहारी ॥ आ
 म्ही तेह ॥५६॥ येणें चिपें कारणें ॥ जें पहिलें सृष्टी चें जुं पणें ॥ तेंहें तयां होणें ॥ पडेचि
 ना ॥५७॥ सृष्टी चिये सर्वादि ॥ जयां देहाची नाही बाधी ॥ तें कें चे प्रलययावधी ॥ निमतील
 पां ॥५८॥ म्हणोनि जन्मक्षया ॥ अतीत ते धनंजया ॥ मीं जाले ज्ञानायया ॥ अनुसरौनि ॥५९॥
 ऐसी ज्ञानाची शोढ ॥ वानिछा देवें आवडी ॥ तेवी चिपार्था ही गोडी ॥ लावावया ॥६०॥ तव
 तया जालें आन ॥ सर्वांगें निघालें कान ॥ सयायी अबाधान ॥ आंतलातो ॥६१॥ आतां देवाचि
 याऐसें ॥ जाकळी जत बोरसें ॥ जें निरूपण आकाशें ॥ वेंटाळेना ॥६२॥ **श्लोका** ममयेनि
 र्महद्ब्रह्म तस्मिन् गर्शं दधाम्यहं ॥ संभवः सर्वभूतानां ततो भवति सावता ॥ **टिका** ॥
 तो म्हणो गा प्रज्ञाकांता ॥ आजि उजवली वक्रत्वता ॥ जें बोलाये वटा श्रोता ॥ जो उलासी ॥
 ॥६३॥ तरिये कुंमं अनेकं ॥ गोविजे देहापासीकं ॥ त्रिगुणं लुब्धकं ॥ कवणी परि ॥६४॥
 कैसाक्षेत्रयोगं ॥ विये इयें जगें ॥ तें परिससांगें ॥ कवणी पदं ॥६५॥ पैक्षेत्रयेणं व्याजें ॥

अध्या
॥१४॥

१३०९॥

(३)

हेंययाचिलारिबोलिजे॥ जेंमसीगबीजे॥ सुतांपिके॥ ६६॥ आणिमहद्दुहा॥ हेंइये
ऐसेंनाम॥ जेंमहदादिविश्राम॥ झालीकांहे॥ ६७॥ विकारांबहुवसथोरी॥ अर्जुनाहेचि
गाकरी॥ म्हणोनिहेअवधारी॥ महद्दुहा॥ ६८॥ अव्यक्तवादमती॥ अव्यक्तऐसीवदती॥
सांख्याचियेप्रताती॥ प्रकृतिहेचि॥ ६९॥ वेदांती॥ ययातेंमाया॥ ऐसेंम्हणतीजेप्राज्ञराया॥
कितीबोळोंबयां॥ अज्ञानहें॥ ७०॥ आपलाआपणपयां॥ विसरजेधनजया॥ तेंचिन्सु
यया॥ अज्ञानासि॥ ७१॥ आणिकहीयेकअसे॥ जेंविचारवेळेनदिसे॥ वातिपाहातांजे
सें॥ आंधारेकां॥ ७२॥ हालविलियांजाये॥ निश्रब्धतरिहोये॥ दुधोजैसासाये॥ दुधा
स्तवा॥ ७३॥ कांउदकजेंरवडळ॥ पंकांजालेंमिसळ॥ तेंचिशान्तजालयांनिर्मळ॥ जैसेंते
सें॥ ७४॥ पेंजागरनास्वप्न॥ नसेस्वरूपीअवस्ठान॥ तेंसुषुप्तीघन॥ जैसीहोय॥ ७५॥
कांनवियतांबायते॥ वांझेआकाशरितें॥ तयाऐसेंनिरुते॥ अज्ञानगा॥ ७६॥ पैलखांब
कांपुरुष॥ ऐसानिश्रयनाहीयेक॥ कायनेणोअलेलिक॥ देरवतअसे॥ ७७॥ तेविवस्त

जैसे असे ॥ तेसे चिकारुन दिसे ॥ परि काहो अनादिसे ॥ देखिजेना ॥ ७५ ॥ नावातिना
 तेज ॥ तेसंधिजे विसांज ॥ तेवि विरुद्धना निज ॥ अज्ञान अंधा ॥ ७६ ॥ ऐसी को पंहीये कि द
 शा ॥ तिये प्रवाद अज्ञान ऐसा ॥ तिया गुंडाळ लिया प्रकाशा ॥ क्षेत्रज्ञाची ॥ ७७ ॥ अज्ञान
 बो रिवे आणिजे ॥ आपणापें तरिने णिजे ॥ तेरूपजा णिजे ॥ क्षेत्रज्ञाचे ॥ ७८ ॥ हाचि
 उषययोग ॥ बुझें बापाचांरा ॥ सत्तेचानैसर्ग ॥ स्वभावोहा ॥ ७९ ॥ आतां अज्ञानासारि
 खें ॥ वस्तु आपणापें चि देखे ॥ परिरूपे अनेके ॥ नेणे कित ॥ ८० ॥ जैसें कफ मला ॥ म्ह
 णे जावे मीं दाव आला ॥ कांमूर्च्छितगोला ॥ स्वार्थेका ॥ ८१ ॥ तेवि चिलचकलेया दिती ॥
 मग देखणे जे जे उठी ॥ त्याना वंसृष्टी ॥ मूर्च्छिपेंगा ॥ ८२ ॥ जैसें कां स्वप्ना आणि मोहा ॥
 स्तवये ककी दिसिजे बहुवा ॥ तेचितो पाउ आत्मयां ॥ स्मरणें विण असे ॥ ८३ ॥ हेचि
 आणि फ्रांती ॥ प्रमेय उपलुं पुढती ॥ पुणें लुं प्रतीती ॥ इयाची घेई ॥ ८४ ॥ तरि मासि
 ये गृहणी ॥ हे अनादि तरुणी ॥ अनिवाच्य गुणी ॥ अविद्याहे ॥ ८५ ॥ झेनाही हेचि

(९)

रूप ॥ वाणे हे अति उमप ॥ हे निद्रितां समीप ॥ चेतांडुरी ॥ ८९ ॥ पैं मासे निष्ठांगे ॥ पड्ड
ली हे जातो ॥ आणि सत्ता संसोगे ॥ गुबीणा होये ॥ ९० ॥ महद्वह उदरी ॥ प्राकृतें आठें विकार
री ॥ गर्भाची करी ॥ पेलो वेळी ॥ ९१ ॥ पैं उभयसंग पाहलें ॥ बुद्धि उमळे ॥ बुद्धिचें सारें लें ॥
होय मन ॥ ९२ ॥ तारुण्या ममता मनची ॥ अहंकार त्वरची ॥ तेषां महासूतांची ॥ अशिव्य
क्ति होये ॥ ९३ ॥ आणि विषयां इंद्रियां सोगे सं ॥ स्वभावे तंव सूतांसी ॥ म्हणो नियेत्तिस
रिसी ॥ तिये हीं रूपा ॥ ९४ ॥ जाले नि विकार क्षोभें ॥ पाठें गुणाचें हीं ॥ उषें ॥ एवसे पूर्ण जे
गर्भे ॥ वाये वावो ॥ ९५ ॥ संखाचा आवांका ॥ जे सीबी ज कठिका ॥ जिवां बांधे उदका ॥
सेट तखेवो ॥ ९६ ॥ तैसी मासे नि संगे ॥ अविद्या नाना जगे ॥ प्रसवो लगे ॥ आपणापां
धि ॥ ९७ ॥ मग गर्भ गोळा तें यथा ॥ कैसी रूपसये आया ॥ ते परियसें राया ॥ सज्जना
धिया ॥ ९८ ॥ पैं अंडज खेदज ॥ जातज उद्बीज ॥ उमटती सहज ॥ अवयव हे ॥ ९९ ॥
योम वायू वशें ॥ वाटले नि गर्भरसे ॥ मनिज उससे ॥ अवयव तो ॥ १०० ॥ योटीं स्तूनि

तमरजे ॥ आगळी का तोयतेजे ॥ उचितां निपजे ॥ स्वेदजगा ॥ १ ॥ व्यापृष्टी उ
 कंठें ॥ आणितमोमात्रं निदृष्टें ॥ स्थावर उमटे ॥ उद्धीजहा ॥ २ ॥ पांचपांचविरजं ॥ ११४ ॥
 होती मन बुद्ध्यादिसमजं ॥ हे हेतुजारजं ॥ ऐसे जाणा ॥ ३ ॥ ऐसे हे सरळ ॥ करचरण
 तळ ॥ महाप्रकृति स्वरळ ॥ ते चि शिर ॥ ४ ॥ प्रवृत्ति पेलिले पोटा ॥ निवृत्ति ते पाठिनीटा ॥
 (सुरयोनी आंगें आग ॥ उध्वाचि पां ॥ ५ ॥ कौं उलुसता स्वर्ग ॥ मृत्कलोक तो मध्यसा
 ग ॥ अधोदेशाचो ग ॥ नितंब तो ॥ ६ ॥ ऐसे लेकने येक ॥ प्रसवली देख ॥ जंये चै निति न्हं लोक ॥
 बाळसेंगा ॥ ७ ॥ भेका ॥ सर्वयोनिषु कौं ते यमर्तयः संभवं तियाः ॥ तासां ब्रह्म महद्योनि
 रहं बीजप्रदः पिता ॥ ४ ॥ टिका ॥ चोस्थीसिलक्ष्ण जावयोनी ॥ तेकांडांपेरां सांदाणी ॥ वाटे
 प्रतिदिनी ॥ बाळकहें ॥ ५ ॥ नाना देह अवयवी ॥ नामाचो लेणो लेववी ॥ मोहस्तन्ये वा
 टवी ॥ नित्चनवेन ॥ ९ ॥ सृष्टी वेगळी वेगळिया ॥ तियाकरां अंगुळिया ॥ भिन्नापिमा
 न सुदलिया ॥ मुद्रिकातेथें ॥ ११० ॥ हं येकले ते चराचर ॥ अविचारते सुंदर ॥ प्रसवो

नियांथोरा थोरावली ॥ १११ ॥ ये ब्रह्मा प्रातः काल ॥ विष्णु तो मध्याह्न वेळ ॥ सदाशि
 वविळ ॥ बाळा इया ॥ १२ ॥ महप्रलय सजे ॥ खेळोनि आले निदेजे ॥ विषमज्ञानें उमजे ॥
 कल्पोदयें ॥ १३ ॥ अर्जुनागा इया परी ॥ मिथ्या दृष्टीचा घरां ॥ युग आवृत्तिची करी ॥ चो
 जवा उले ॥ १४ ॥ संकल्प इया चा इष्ट ॥ अहंकार तो निकट ॥ ऐसियां जें होय तें सेवट ॥
 ज्ञानेयया ॥ १५ ॥ आतां असो हे बहु बोळी ॥ ऐसें विश्वमाया व्याळी ॥ तथें चांग जाली ॥
 मासीसत्ता ॥ १६ ॥ ययाकारणें मी पिता ॥ महद्रुमाता ॥ अपत्यहापांडुसुता ॥ जगडंबर ॥
 १७ ॥ आतां इरीरे बहु तें ॥ देरबोनि नसे द होचिते ॥ जें मन बुध्यादि फूतें ॥ येकें इया ॥ १८ ॥
 हांगा येकेंच देही ॥ काय अनारिसे अववनाही ॥ ते विविचित्र विश्वपाहें ॥ येकचिहें ॥ १९ ॥
 पें उच्चानीचा डाहा लिया ॥ विषमावेगळालिया ॥ येकाचि जे विजा लिया ॥ बीजाचि
 या ॥ २० ॥ आणि संबंध ह तोही ऐसा ॥ मदी घटाकार जैसा ॥ कांपटलकापुसा ॥ तं
 तु होय ॥ २१ ॥ म्हणे निव न्हं ॥ आणि ज्वाळत ॥ दोही व न्हं ॥ चिकेवळ ॥ ते विमीगाहें

सकळ ॥ संबंधवावो ॥ २३ ॥ नानाकलुषपरंपरा ॥ संततिजैसी सागरा ॥ आम्हाआ
 पिचराचरा ॥ तैसासंबंधअसे ॥ २२ ॥ जोलेनिजगेंमीं झांके ॥ तरिजगत्वंकोणफांके ॥
 कां व्यवहारीमाणिकें ॥ लोपिजेकाय ॥ २४ ॥ कांअळंकारत्वाले ॥ आणिसोनेपणत्वा
 कायगेले ॥ किंवाकमळफांकले ॥ तरिकमळपणाजाये ॥ २५ ॥ सांघपांधनंजया ॥ अवय
 य ॥ वीअवयवांया ॥ आछादिजेकांतया ॥ तेचिरूप ॥ २६ ॥ विरुढलायांजोन्हळा ॥ कणिसां
 चानिर्वाळा ॥ वेचलाकांआगळा ॥ दिसतअसे ॥ २७ ॥ म्हणोनिजगहेंयवोते ॥ साकूनिपा
 हिजेमाते ॥ तैसान्हेहेंउरिवते ॥ आघवंचिमो ॥ २८ ॥ हातुंसाचोकारा ॥ निश्चयाचारव
 रा ॥ गांविबांधकांविना ॥ जिवाचिये ॥ २९ ॥ आतांमंथांमजदाविला ॥ शरीरीवेगळाळा ॥
 गुणोंमींविबांधला ॥ ऐसाआवडे ॥ ३० ॥ जैसाकांस्वप्नीआपण ॥ उवोनिआत्ममरण ॥
 भोगिजेगाजाण ॥ कपिध्वजा ॥ ३१ ॥ कांकवळातेंडोळे ॥ प्रकाशुनिपिवळे ॥ देरवतीतेंही
 कळे ॥ तयासीचि ॥ ३२ ॥ नामास्तूर्यप्रकाशें ॥ प्रकटीतेअक्षभासे ॥ तोलोपलाहेंहीदिसे ॥

सूर्ये चिकी ॥ १३३ ॥ पैं आपणपे निजालियां ॥ उयागा आपुलिया ॥ सिउनि भियालि
 यां ॥ आवडे जे ॥ ३४ ॥ तैसां इये नाना देहे ॥ दाउनि मी नाना होये ॥ येथे ऐसा संघ बे आहे ॥
 देहां देखें ॥ ३५ ॥ बंधकां न बंधिजे ॥ हे जाणणे मज माझे ॥ नेणने निउपजे ॥ आपुले नि ॥
 ॥ ३६ ॥ तरिक वणे गुणे कैसा ॥ मज मी चिबद्ध ऐसा ॥ आवडे ते परियेसा ॥ अर्जुन देवा ॥ ३७ ॥
 गुणा कित्ती कै धर्म ॥ कायियया रूप नाम ॥ आणि कै जाले हे वर्म ॥ अवधारिजे ॥ ३८ ॥
 श्लोक ॥ सर्वरजस्तम इति गुणा प्रहृति संसवाः ॥ निबध्नांति महाबाहो देहे देहीन
 मध्ययं ॥ ५ ॥ इति ॥ तरिसत्वरजतम ॥ तिघां सि हे चि नाम ॥ आणि प्रहृति जन्म ॥ सुमिका
 ययां ॥ ३९ ॥ तथे संसवते उत्तम ॥ रजते मध्यम ॥ तिहं मा जितम ॥ सविधा धोरं ॥ १४० ॥ हे ये
 कि वृत्ति चागयी ॥ त्रिगुणात्व आवडे पाहो ॥ वयसा त्रय देहो ॥ येकां चि जे वि ॥ ४१ ॥ कां मि
 नले नि किडे ॥ जवं जवं लुक वाटे ॥ तवं तवं सोने हीं न पडे ॥ पांचिकां कसां ॥ ४२ ॥ पैसा वध
 पण जैसे ॥ बाह चिले आळसे ॥ सुषुप्ती बेसे ॥ घणा वो नि ॥ ४३ ॥ तैसां अज्ञान अंगी करे ॥

॥ गीता ॥
॥ ७ ॥॥ अध्या ॥
॥ १४ ॥

निघाली वृत्तिविस्तारें ॥ तेसखरजदारेणें ॥ तमहां होये ॥ ४४ ॥ अर्जुनागाजाणा ॥ यथाना
 वंगुण ॥ आतांदाउंरुण ॥ बांधतीति ॥ ४५ ॥ ॐ तत्रसत्त्वं निर्मलत्वात्प्रकाशकमनाम
 यं ॥ सुरवसंगेनबध्नातिज्ञानसंगेनचानघ ॥ ६ ॥ टिकातरिक्षेत्रदेत्र ॥ आत्मामोटकापे
 से ॥ हेंदेहमींऐसें ॥ मुहुर्तकरी ॥ ४६ ॥ आजन्ममरणाअंती ॥ कांदेहधमींसिमस्ती ॥ मम
 खाचीसुती ॥ घेनाजवें ॥ ४७ ॥ जैसेंमीनाचातेांडी ॥ पडेनाजवेंउंडी ॥ तवंगळअसुडी ॥
 जळपारधी ॥ ४८ ॥ तेचिसखलुब्धकें ॥ सुखज्ञानाचींपासिकें ॥ वोटिजतीमारबुडुके ॥
 मगजैसे ॥ ४९ ॥ मगसांनंचेडफडा ॥ जाणिवेचेरुवरखोडी ॥ स्वयंसुखहेंधोडी ॥
 हातिचेगा ॥ ५० ॥ तेकेळांविद्यमानेंतोष ॥ आपमात्रंहरिखे ॥ मींसंतुष्टहेंहीदेखे ॥
 श्रुद्योळारो ॥ ५१ ॥ म्हणोंपारग्यनामासें ॥ आजिसुखियेनाहीदुजे ॥ ऐसाविकाराष्टकें
 फुंजेसात्त्विकाचेनि ॥ ५२ ॥ आपियेणेंहीनसरे ॥ लांकणालागदुसरे ॥ जेविद्वैताचेपरे ॥
 कृतआंगां ॥ ५३ ॥ आपणचिज्ञानस्वरूपआहे ॥ तेगेलेंहेंदुःखनोहे ॥ कांविषयज्ञानें

॥ ३९३ ॥

॥ ७ ॥

होये। गगनाये वटा ॥ १५४ ॥ रावजेसा स्वप्नी ॥ रंकपणें निघेधानी ॥ तोदोंदाणामा
 नी ॥ इंद्रनामी ॥ ५५ ॥ तैसे निगा देहातीता ॥ जालयां देहवीता ॥ होळगे पांडसुता ॥ बाह्यज्ञानें ॥
 ५६ ॥ प्रवृत्तिशास्त्रें बुझे ॥ यज्ञविद्या उमजे ॥ किंबहनासुजे ॥ स्वर्गवेही ॥ ५७ ॥ आणिमह
 णेआजिआन ॥ मीवांचो निनाहोसज्ञान ॥ चालुर्यचंद्रगगन ॥ माझेचित्त ॥ ५८ ॥ हेसं
 सत्वसुरज्ञानी ॥ जिवासिळा उर्नकाही ॥ बेलची करी वानी ॥ पांगुळाचिया ॥ ५९ ॥ आ
 तांहाचिदारीं ॥ रजेजियापरी ॥ बांधजेतेष्वधारां ॥ सांगिलेला ॥ १६० ॥ ~~रजे~~ रजेवागा
 त्मकी विहित्छासंगसमुद्रवी ॥ तन्निबध्नातिकोतेयकर्मसंगेन देहिनां ॥ ७ ॥ टिका ॥
 हंरजययाचिकारणें ॥ जेंजिवांते रीज उंजाणे ॥ अपिळापातेंतरुणें ॥ सदाचिगा ॥ ६१ ॥
 हेंजिवांमोटकेरिघे ॥ आणिकामाचामंदालगे ॥ मगवारयावळघे ॥ तछेचिया ॥ ६२ ॥
 घुतेंअबरबुनिआगियलें ॥ वज्राग्निचेंसांडुकिलें ॥ आतांबहूशोकुळें ॥ आंधितेथें ॥ ६३ ॥
 तैसीरववळलीचाडा ॥ होयडुःखासगटगोडा ॥ इंद्रश्रीहीसांकडा ॥ गमालागे ॥ ६४ ॥ तिया

तच्छावादि न लिया ॥ मेरुही हा ता आलियां ॥ तहं म्हणे ये खादिया ॥ दारुणा
 ही वळघों ॥ ६५ ॥ आजि असते वेचि जैल ॥ तरि पाहे काय की जैल ॥ हे सा पांगों वड
 ल ॥ व्यवसाय मांडी ॥ ६६ ॥ जिविताची कुर वंडी ॥ वोवाळं लागे कवडी ॥ मामी तृणा
 चिया जोडी ॥ इत इत्यता ॥ ६७ ॥ म्हणे स्वर्गाहिन जावें ॥ तरि तेथें काय खाये ॥ ययाला
 गिधावे ॥ याग करूं ॥ ६८ ॥ व्रतां पांगें व्रतें ॥ आचरे इष्टा पूर्तें ॥ काम्या वांचूनि हातें ॥
 द्विवेचिना ॥ ६९ ॥ यें ग्रीष्मांतिचा वारा ॥ विसवों नेणे विरा ॥ तैसान म्हणे व्यापारां ॥
 दिवाराति ॥ ७० ॥ काय चंचल मासा ॥ कामिनी कटाक्ष जैसा ॥ लवला होतैसा ॥ वि
 जेह निवेग ॥ ७१ ॥ तेलुले निगावेगें ॥ स्वर्गसंसार पांगें ॥ आगि माजि रिधे ॥ क्रियांचि
 ये ॥ ७२ ॥ हेसा देही देहावे गळा ॥ ले तछे चिया सांरबळा ॥ खटाटोप वाह गळंग ॥ व्यापा
 रांचा ॥ ७३ ॥ हे रजो गुणाचें दारुणा ॥ देही देहियासि बंधन ॥ परिस आतीं दारुणा ॥ त
 माचेंते ॥ ७४ ॥ श्लोक ॥ तमसूज्ञान जीविद्धि मोहनं सर्व देहिनां ॥ प्रमादालस्य निद्रासि

॥ अर्घ्या ०
 ॥ १४ ॥

स्तन्निबध्नाति सारत ॥ ८ ॥ टिका ॥ व्यवहारचे ही डिळे ॥ मंदजेणें पडले ॥ मोहनात्रि
 चें काळें ॥ मेहुडें जें ॥ १७५ ॥ अज्ञानाचें जियाळें ॥ ज्याये काळारालें ॥ तेणें विश्वसुळ
 लें ॥ नाचत असो ॥ ७६ ॥ अविवेक महामंत्र ॥ जें मोह मद्याचें पात्र ॥ हे असो मोहनास्त्र ॥
 जिवासि जें ॥ ७७ ॥ पार्थातें गात म ॥ न कनि डेसें वर्म ॥ चौखरी देहात्म ॥ मानियातें ॥ ७८ ॥
 हें येकचि कोर झारारो ॥ माज उंलागे चराचरो ॥ आपिखरी जेथें दुसरो ॥ गोवीनाहो ॥ ७९ ॥
 सर्वे द्रियां जाडु ॥ मना माजि मोह ॥ माल्हाति दादु ॥ आलस्यचें ॥ १८० ॥ आंगामोडामो
 डी ॥ कार्यजातो अनावडी ॥ नसती पर वडी ॥ जां सयांचा ॥ ८१ ॥ उघडयाचि दिवी ॥ देरव
 णें नाहो किराटी ॥ नाल्वितां उवी ॥ ओमहणोनि ॥ ८२ ॥ पडिलियां धोंडी ॥ नेणे कानी मु
 रडी ॥ तियेची परी मुर कुंडी ॥ उकळें नेणे ॥ ८३ ॥ पृथ्वीतळा जावो ॥ कां आकाशही
 वरियेवो ॥ परि उठावें हासावो ॥ उदैजेना ॥ ८४ ॥ उचितानुचित आघवें ॥ झांसरतां
 हीं नागवें जिवें ॥ जेथि चातेथें लोळावें ॥ ऐसी मेधा ॥ ८५ ॥ उमुनिकरतले ॥ पडिघा

॥ गीता ०
॥ १ ॥

धै य कपोले ॥ पायांचं शिरियाजे ॥ मांडुलागे ॥ ८६ ॥ आणि निद्रा विषी चरी ॥
 जिवां आंधिलागे ॥ झों फिजातां स्वरी ॥ वाकी म्हणे ॥ ८७ ॥ ब्रह्मा कृष्ण होयिजे ॥ मग नि
 दै लयांचि असिजे ॥ हे वांचु निडुजे ॥ व्यस नना हीं ॥ ८८ ॥ वाटा जातां पेंगे ॥ कल्हातां हीं
 डोलेलागे ॥ अमृत हो परिनेद्ये ॥ जरि नीदये ॥ ८९ ॥ ते वाचि आक्रोश बळे ॥ व्यापारें
 कोण ही वेळे ॥ तरि निघालें आंधळे ॥ रोषे जे वि ॥ ९० ॥ ते धवां कैसे करावें ॥ कोणें हें सिंका
 य बोलावें ॥ हे वाकते कां नागवें ॥ काहं चिनेणें ॥ ९१ ॥ वणवा मियां आघवा ॥ पारवीं धि
 पुसुनि घेयावा ॥ पतरा इया हावा ॥ घाली जे वा ॥ ९२ ॥ तैसा बोळ घे सहसा ॥ अकारणी
 धि धिवंसा ॥ किंबहुना ऐसा ॥ प्रमाद रुचे ॥ ९३ ॥ उवनिद्रालस्य प्रमादं ॥ तम इहीं त्रिवि
 धीं ॥ हे बांधो निरुपाधि ॥ चोर स्वटाते ॥ ९४ ॥ श्लोक ॥ सर्व सुखे संजयति वजः कर्मणि सा
 रत ॥ ज्ञानमावस्य तु तमः प्रमादे संजयत्सुत ॥ ९५ ॥ न जस्तमश्वापि प्लयः सर्वं स
 वति सारत ॥ वजः सत्वं तमश्चैव तमः सर्वं न जस्तथा ॥ ९६ ॥ टिका ॥ जैसा वन्हो कांठी

॥ अध्या ०
॥ १४ ॥

॥ ३१५ ॥

॥ १ ॥

मरे ॥ तें दिसे काळा करे ॥ व्योमघटे आवरे ॥ तें घटाकाश ॥ १९५ ॥ नानासरोवरस्य
 रले ॥ जैसे चंद्रत्व बिंबले ॥ तैसे गुणाभासी बांधले ॥ ऐसे आत्मत्वगमे ॥ १६ ॥ परिहरोनि
 कफवात ॥ जें देह आटापेपित्त ॥ तें करी संतप्त ॥ देह जेवि ॥ १७ ॥ कांवरिष आतपजे
 से ॥ जिणोनिशीतचि जेसे ॥ तें होय हिंवांइसे ॥ आकाशजेचि ॥ १८ ॥ नानास्वप्नजाग
 ता ॥ जोपोनिये सुषुप्ती ॥ तें क्षणायैक विधृती ॥ तेचि होय ॥ १९ ॥ तें सीरजतमं हारवी ॥
 जें सत्वमाजमिरवी ॥ तें जिवाकरवी मृषावी ॥ सुखिया नामी ॥ २० ॥ तियाचि गाप
 रिपाटी ॥ सत्वतमातें पावी ॥ घलौनि जेकां उषी ॥ रजोगुण ॥ १ ॥ तेकां कर्माबांचुनिकाही ॥
 आणिक गोमटे चिनाही ॥ ऐसे मानी देह ॥ देहनाजा ॥ २ ॥ तेंसे चिसत्व रज ॥ जोपोनितमसो
 ज ॥ वळघेतें सहज ॥ प्रमादी होय ॥ ३ ॥ त्रिगुणच द्विनिरोपण ॥ तां श्लोकां सांगीतले जाण ॥
 आतांसत्व वृद्धी लक्षण ॥ सादरपरिसा ॥ ४ ॥ पै रजतमविजये ॥ सत्वगादेही इये ॥ वाढ
 तां चिन्हें तिये ॥ तैसे होती ॥ ५ ॥ श्लोक ॥ सर्वदारेषु देहेस्मिन् प्रकाश उपजायते ॥ ज्ञानं य

गीता०
१०॥

६२

दातदाविंध्या द्वि वृद्धं सत्वमित्युत ॥ ११ ॥ टिका ॥ जे प्रज्ञां आं लुली कडे ॥ नसमात बा
हेरि वोसंडे ॥ वसंती पप्रखंडे ॥ वै त्तित्तैसी ॥ ६ ॥ सर्वे द्रियांचा आंगाणी ॥ विवेक करी सा
बवणी ॥ साचचि करचरणं ॥ होती डोळे ॥ ७ ॥ नाजहंसा पुढे ॥ चांचुचेचि आगरडे ॥ तो
डीजे विज्ञगडे ॥ क्षीर निराचे ॥ ते विदोषा दोष विवेकी ॥ इंद्रिये चि होति पारखी ॥ नि
यम बोरे पाथिकी ॥ बोलगे ते तें ॥ १ ॥ नायिकेणें ते कानां चि बाली ॥ नपाहावे तें दिगी
गाळी ॥ अवाच्य ते ते टाळी ॥ जिष्म चिगा ॥ २ ॥ वाती पुढां जैसें ॥ पळोळगे काळवडे ॥
निषिद्ध इंद्रियां तैसें ॥ समोर नोहे ॥ १ ॥ धरा धर काळें ॥ महानदी उंच बळे ॥ ते विबुद्धि
पधळे ॥ शास्त्र जातें ॥ १२ ॥ अगापै तें मचा दिवसी ॥ चंद्र प्रसा आकाशी ॥ साच
त्तितैसी ॥ फांके सेंध ॥ १३ ॥ वासनायेक वटे ॥ प्रवृत्ति बोहटे ॥ मानस विटे ॥ विषयां वरि
१४ ॥ एवंसत्व वाटे ॥ तें हे चि न्ह फुडे ॥ आणि निधन हां घडे ॥ ते कांचि जरी ॥ १५ ॥ तरि जे
सी चि धरें संपत्ति ॥ आणि ते चि उदार धैर्य वृत्ति ॥ मां परत्र आणि कीर्ति ॥ कां नव्हे ॥ १६ ॥

अध्या०
११४ ॥

१०१६ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com